

Nepriklausomo poveikio vertinimo užtikrinimas

2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl nepriklausomo poveikio vertinimo užtikrinimo (2010/2016(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojusią Lisabonos sutartį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 8 d. Komisijos komunikatą „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“ (COM(2010)0543),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl geresnės teisėkūros – Komisijos 15-ąją metinę ataskaitą pagal Protokolo dėl subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo 9 straipsnį¹,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. spalio 21 d. rezoliuciją dėl Komisijos ataskaitos „Geresnė teisėkūra 2006 m.“, pateiktos pagal Protokolo dėl subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo 9 straipsnį²,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. rugsėjo 4 d. rezoliuciją dėl geresnės teisėkūros 2005 m.: subsidarumo ir proporcingumo principo taikymas – 13-oji metinė ataskaita³,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. liepos 10 d. rezoliuciją dėl su teisės aktais susijusių administravimo išlaidų sumažinimo⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. gegužės 16 d. rezoliuciją dėl geresnės teisėkūros 2004 m.: subsidarumo principo taikymas – 12-oji metinė ataskaita⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2004 m. balandžio 20 d. rezoliuciją dėl Bendrijos teisėkūros ir konsultacinių procedūrų poveikio vertinimo⁶,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros,
- atsižvelgdamas į 2005 m. lapkričio mėn. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos parengtą bendrą Europos institucijų poveikio vertinimo pagrindą,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 3/2010,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento užsakyto poveikio vertinimo ES valstybėse narėse

---

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0311.

² OL C 15 E, 2010 1 21, p. 16.

³ OL C 187 E, 2008 7 24, p. 67.

⁴ OL C 175 E, 2008 7 10, p. 124.

⁵ OL C 297 E, 2006 12 7, p. 128.

⁶ OL C 104 E, 2004 4 30, p. 146.

tyrimo rezultatus,

- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. sausio 15 d. poveikio įvertinimo gaires ir jų priedus (SEC(2009)0092),
  - atsižvelgdamas į Komisijos 2002 m. birželio 5 d. komunikatą dėl poveikio vertinimo (COM(2002)0276),
  - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. Parlamento ir Komisijos pagrindų susitarimą,
  - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 28 d. Komisijos komunikatą „Integruota globalizacijos eros pramonės politika. Didžiausias dėmesys – konkurencingumui ir tvarumui“ (COM(2010)0614),
  - atsižvelgdamas į Poveikio vertinimo valdybos 2011 m. sausio 24 d. ataskaitą už 2010 m. (SEC(2011)0126),
  - atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 16 d. Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pirmininko laišką pranešėjui dėl patirties, gautos iš poveikio vertinimų kuriais buvo tiriamas motinystės atostogų prailginimo iki 20 savaičių, poveikis,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A7–0159/2011),
- A. kadangi poveikio vertinimas yra sistemingas tikėtino teisėkūros veiksmų poveikio vertinimas,
- B. kadangi sukurti skaidrią, aiškia, veiksmingą ir aukštos kokybės reglamentavimo aplinką turėtų būti svarbiausias Europos Sąjungos politikos tikslas,
- C. kadangi poveikio vertinimas turi teigiamą poveikį Bendrijos teisės aktų kokybės gerinimui užtikrinant geresnę teisėkūrą,
- D. kadangi taikant ir įgyvendinant galiojančią Sąjungos teisę kylančių problemų priežastis, be kita ko, yra netinkamai parengti teisės aktai, ir visoms Europos teisėkūros institucijoms tenka bendra atsakomybė;
- E. kadangi Lisabonos sutartyje yra numatytos horizontalios socialinės ir aplinkos apsaugos išlygos (SESV 9 ir 11 straipsniai), į kurias būtina atsižvelgti apibrėžiant bei įgyvendinant Sąjungos politiką bei vykdant kitą veiklą ir dėl šių išlygų būtina kruopščiai išnagrinėti bet kokio siūlomo teisės akto socialinį poveikį bei poveikį aplinkos apsaugai;
- F. kadangi poveikio vertinimas priimant naujus teisės aktus ir supaprastinant ir naujai išdėstant galiojančius teisės aktus gali prisidėti prie geresnio socialinio ir ekonominio poveikio ir poveikio aplinkai bei sveikatai įvertinimo, o taip pat suderinamumo su pagrindinėmis teisėmis, taigi padėtų sumažinti biurokratiją ir užtikrintų didesnę ES politikos krypties darną siekiant pagrindinių Vadovų Tarybos numatytų tikslų,

- G. kadangi Poveikio vertinimo valdybą (PVV) Komisija laiko nepriklausoma, nors ji pavaldi Komisijos Pirmininkui, ją sudaro aukšto lygmens keletas generalinių direktoratų pareigūnai ir jai pirmininkauja generalinio sekretoriaus pavaduotojas; kadangi dėl to informacija tampa šališka, taigi pažeidžiamas būtinas neutralumas,
- H. kadangi Parlamentas daug kartų pasisakė už nepriklausomo poveikio vertinimo Europos Sąjungoje taikymą,
- I. kadangi poveikio vertinimas, kurį atlieka Komisija, nepasižymi nuolatine aukšta kokybe, ir Komisijos poveikio vertinimai dažnai tarnauja veikiau teisėkūros pasiūlymo pateisinimui, o ne objektyviam faktų apsvaistymui,
- J. kadangi poveikio vertinimai gali būti panaudoti kuriant nereikalingas biurokratinės kliūtis tolesniam Europos teisės aktų ir politikos vystymuisi ar įsigaliojimui,
- K. kadangi Parlamentas, Taryba ir Komisija 2003 m. gruodžio 16 d. tarpinstituciniame susitarime, 2005 m. lapkričio mėnesio bendrame Europos institucijų poveikio vertinimo pagrinde ir Parlamentas bei Komisija 2010 m. spalio 20 d. pagrindų susitarime įsipareigojo parengti geresnės teisėkūros darbotvarę, ir kadangi šioje rezoliucijoje pateikiami konkretūs pasiūlymai dėl poveikio vertinimo pagerinimo,
- L. kadangi Komisija pramonės politikoje vadovaujasi nauju požiūriu, pagal kurį visi politiniai pasiūlymai, turintys didelę įtaką ekonomikai, turi būti nuodugniai išanalizuoti įvertinant jų poveikį konkurencingumui,

Bendri su poveikio vertinimu susiję reikalavimai Europos lygmeniu

1. pabrėžia, kad poveikio vertinimai yra svarbi geresnės teisėkūros užtikrinimo priemonė, kurią ateityje Europos teisės aktų leidėjai turėtų dažniau naudoti viso politikos vykdymo ciklo metu, kad galėtų geriau įvertinti savo sprendimų galimybių ekonomines, socialines, pasekmes ir pasekmes aplinkai bei susijusias su sveikata pasekmes, taip pat jų poveikį pagrindinėms piliečių teisėms, nepamirštant, kad sąnaudų ir naudos analizė yra vienas iš kriterijų;
2. palankiai vertina komunikatą dėl sumanaus reguliavimo ir pabrėžia, kad poveikio vertinimų vaidmuo labai svarbus visame politikos vykdymo cikle pradedant teisės aktų apibrėžimu ir baigiant jų taikymu, vykdymu, vertinimu ir peržiūra; pabrėžia, kad rengiant teisėkūros pasiūlymus ypač svarbu priimti gerai apsvaistytus sprendimus, paremtus tinkama informacija, nes tai gali paskatinti geresnę rezultatų kokybę ir sutrumpinti teisėkūros procesą;
3. pabrėžia, kad norint parengti aukštos kokybės teisės aktus ir užtikrinti tinkamą jų perkėlimą, taikymą ir įgyvendinimą reikia atlikti išsamų poveikio vertinimą;
4. pabrėžia, kad poveikio vertinimas jokių būdu negali būti politinio svarstymo ir demokratinio teisės aktų leidėjo sprendimų priėmimo proceso pakaitalas, o tik padeda parengti politinį sprendimą specialistų lygmeniu;
5. pabrėžia, kad poveikio vertinimas turi būti atliekamas ankstyvuose politikos krypties rengimo etapuose; pabrėžia, kad jis turi būti visiškai nepriklausomas ir visada paremtas pagrįsta ir objektyvia galimo poveikio analize;

6. pabrėžia, kad, laikydamiesi Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros, teisės aktų leidėjai įsipareigojo atlikti poveikio vertinimus, kai jų nuomone to reikia ir būtina dėl teisėkūros proceso, prieš priimant bet kokį rimtą pakeitimą;
7. mano, kad į poveikio vertinimo procesą patartina ir būtina įtraukti visų politikos sričių, kurioms daromas poveikis, išorės ekspertus bei suinteresuotąsias šalis, kad būtų užtikrintas nepriklausomumas ir objektyvumas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad egzistuoja esminis skirtumas tarp viešųjų konsultacijų ir nepriklausomo poveikio vertinimo; atkreipia dėmesį, kad Europos Sąjungos institucijos turėtų būti atsakingos už galutinį poveikio vertinimo rezultatą ir jo kokybės kontrolę, siekiant užtikrinti tokį patį aukštą jų atlikimo standartą;
8. pasisako už didžiausio skaidrumo užtikrinimą atliekant poveikio vertinimus, įskaitant siūlomų teisės aktų išsamių veiksmų planų skelbimą iš anksto siekiant užtikrinti, kad prie teisėkūros procedūros vienodą prieigą turėtų visos suinteresuotosios šalys; todėl mano, kad dabartinis Komisijos vykdomų konsultacijų laikotarpis turėtų būti pratęstas iki 12 savaičių;
9. mano, kad projektų arba teisės aktų, kuriuos finansuoja viešosios institucijos arba joms priklausančios įmonės, poveikio vertinimų neturėtų tvirtinti atitinkama tokių institucijų administracija;
10. mano, kad ypač svarbu, jog valstybės narės ex ante išnagrinėtų poveikio vertinimus ir įvertintų siūlomų teisės aktų poveikį nacionalinei teisei ir viešajai politikai, ragina dažniau taikyti ex post vertinimą ir toliau svarstyti, kaip įtraukti privalomas koreliacijos lenteles siekiant užtikrinti, kad valstybės narės teisingai įgyvendintų ES teisės aktus ir laikytųsi savo tikslų;
11. mano, kad poveikio vertinimas yra tinkama priemonė tikrinti, ar Komisijos pasiūlymai yra tinkami ir, visų pirma, ar jie atitinka subsidarumo ir proporcingumo principus, bei teisėkūros institucijoms ir visuomenei aiškiau išaiškinti priežastis, dėl kurių imamasi atitinkamų priemonių;
12. pabrėžia, kad gero poveikio vertinimo pagrindiniai elementai yra problemos įvardijimas, konsultavimasis su susijusiomis šalimis, siektinų tikslų apibrėžtis ir strateginių sprendimų galimybių numatymas;
13. mano, kad svarbu atlikti naujų teisėkūros pasiūlymų poveikio vertinimą; nurodo, kad tai gali būti taikoma ir Bendrijos teisės supaprastinimui ir išdėstymui nauja redakcija, prireikus, ir deleguotiesiems teisės aktams ir įgyvendinimo aktams pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 ir 291 straipsnio nuostatas;
14. laikosi nuomonės, kad poveikio vertinimas – tai nuolat kintantis dokumentas, sudarantis teisėkūros proceso dalį; pabrėžia, kad reikia užtikrinti pakankamai lankstumo siekiant, kad per teisėkūros procesą būtų galima atlikti tolesnius poveikio vertinimus;
15. ragina atliekant poveikio vertinimus pagal integruoto požiūrio principą atsižvelgti į daugelį kriterijų, o ne tik į išlaidų ir naudos analizę, kad teisės aktų leidėjui būtų pateikta kuo išsamesnė informacija; atsižvelgdamas į tai nurodo į 2003 m. gruodžio 16 d. tarpinstituciniame susitarime įvardytus ekonominius, socialinius ir aplinkos aspektus ir 2005 m. patvirtintą bendrą požiūrį, kurie turėtų būti sujungti bendrame vertinime; todėl

pabrėžia poreikį užtikrinti Europos Sąjungos politikos kryptį ir veiklos darną, atsižvelgiant į visus jos tikslus vadovaujantis SESV 7 straipsnyje numatytu kompetencijos suteikimo principu;

16. ragina atliekant poveikio vertinimą visada atlikti išlaidų ir naudos analizę, t. y. patikrinti visų su išlaidomis susijusių programų ir priemonių ekonominių efektyvumą ir iširti galimą poveikį mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ); atsižvelgdamas į tai ragina nuosekliai vykdyti 2008 m. Smulkiojo verslo akte nurodytą MVĮ testą; atsižvelgdamas į tai primena, kad kiekvieno naujo teisės akto, dėl kurio kyla papildoma našta MVĮ, atveju reikėtų atidžiai įvertinti galiojančius teisės aktus siekiant sumažinti bendrą reguliavimo našta MVĮ;
17. ragina, kad atliekant poveikio vertinimą būtų atlikta intensyvi visų naujų politinių pasiūlymų, kurie turi didelį poveikį pramonės konkurencingumui, padarinių analizė; be to, ragina, kad būtų atliktas tolesnis ES teisės aktų poveikio Europos ekonomikos konkurencingumui vertinimas; nurodo, kad Komisija tokią procedūrą taip pat numatė savo komunikate „Integruota globalizacijos eros pramonės politika“;
18. pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į patirtį, susijusią su esamų teisės aktų ex-post vertinimu ir analizuoti atitinkamą Teisingumo Teismo praktiką, taip pat prieš teikiant pasiūlymus dėl naujo teisės akto reikia vesti tinkamas diskusijas dėl esamų strateginių galimybių tam tikroje politikos srityje;
19. ragina, kad atliekant poveikio vertinimą Europos lygmeniu taip pat būtų tiriama Europos pridėtinė vertė atsižvelgiant į tai, kaip sutaupomos lėšos priimant europinį sprendimą arba kokių papildomų lėšų atsirastų valstybėms narėms, jei nebūtų priimtas europinis sprendimas;
20. mano, kad poveikio vertinimuose turėtų būti atsižvelgiama į poveikį ES ekonominiams partneriams ir atskiro Europos standarto pasirinkimo vietoje tarptautinio standarto poveikį;
21. pabrėžia, kad atliekant poveikio vertinimą teisės aktų leidėjas turi atidžiai atsižvelgti į galimas alternatyvas, taip pat visada įtraukti rimtą atvejį, jei nebus imtasi veiksmų, analizę;
22. pabrėžia, kad poveikio vertinimas negali skatinti didesnės biurokratijos ir bereikalingo teisės aktų leidimo proceso vilkinimo; tačiau poveikio vertinimui turi būti skiriama pakankamai laiko, kad būtų pasiektas patikimas rezultatas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad poveikio vertinimas neturi būti netinkamai naudojamas nepageidaujamų teisės aktų blokavimui; todėl ragina sukurti technines ir administracines sąlygas, kad poveikio vertinimas galėtų būti atliekamas greitai ir artimiausiu laiku, pvz., taikant tokias priemones, kaip pagrindų susitarimas, pagreitinami konkursai ir geresnis savų išteklių panaudojimas;
23. remiantis geriausios praktikos požūriū ragina pasinaudoti kitų šalių, kuriose poveikio vertinimas atliekamas jau daugelį metų, patirtimi, kad poveikio vertinimas būtų toliau gerinamas Europos Sąjungos lygmeniu;
24. ragina atnaujinti poveikio vertinimą viso teisės aktų leidybos proceso metu, kad būtų atsižvelgiama į šio proceso metu įvykusius pasikeitimus;

25. pabrėžia, kad poveikio vertinimas turėtų būti atliekamas ne tik prieš priimant teisės akto tekstą (ex ante), bet taip pat po teisės akto priėmimo (ex post); primena, jog tai būtina, kad būtų galima geriau įvertinti, ar su norma susiję tikslai iš tikrųjų buvo pasiekti ir kokių mastu teisės aktas turi būti pritaikytas arba ar turi būti paliekamos galioti jo nuostatos; tačiau pabrėžia, kad ex post vertinimas negali pakeisti Komisijos, kaip Sutarčių sergėtojos, pareigos veiksmingai ir laiku stebėti, kaip valstybės narės taiko Sąjungos teisę;
26. pabrėžia, kad, visų pirma, Komisija privalo atlikti savo pasiūlymų, teikiamų įgyvendinant Sutartyje numatytą jos iniciatyvos teisę, poveikio vertinimą;

Gerinimo potencialas Komisijos lygmeniu

27. pripažįsta, kad pastaraisiais metais Komisija pagerino savo poveikio vertinimą; vis dėlto pabrėžia, kad reikia toliau gerinti padėtį šioje srityje;
28. atsižvelgdamas į tai atkreipia dėmesį į 2006 m. įkurtą Komisijos Poveikio vertinimo valdybą (angl. Impact Assessment Board), kuri yra iš esmės atsakinga už Komisijos poveikio vertinimo tolesnę plėtrą;
29. pažymi, kad Poveikio vertinimo valdybos nariai tik formaliai yra nepriklausomi, nes šiuo metu juos paskiria Komisijos pirmininkas, jie turi vadovautis jo nurodymais, todėl negali būti kalbos apie visišką nepriklausomumą; todėl ragina, kad Poveikio vertinimo valdybos narius patikrintų Europos Parlamentas ir Taryba iki dar paskiriant juo bei panaikinti prievolę laikytis Komisijos pirmininko nurodymų; ragina Poveikio vertinimo valdybos narius bei ekspertus dirbant su viešosiomis užduotimis užtikrinti aukščiausio laipsnio skaidrumą, sudarant sąlygas praktikoje patikrinti jų nepriklausomumą;
30. taip pat ragina į Poveikio vertinimo valdybos darbą įtraukti visų susijusių sričių išorės ekspertus bei visas suinteresuotąsias šalis; siūlo, kad šie ekspertai būtų ne Komisijos ekspertai ir neturėtų klausyti jos nurodymų;
31. ragina į visą poveikio vertinimo procesą ir į Poveikio vertinimo valdybos darbą iš anksto visapusiškai įtraukti Europos Parlamentą ir ypač už atskiras sritis atsakingus Parlamento komitetus, pvz., informuojant juos ir pateikiant tarpines ataskaitas; pateikiant teisės akto pasiūlymą, siekiant patikrinti ar visi svarbūs klausimai yra sprendžiami nepakenkiant vertinimo nepriklausomumui darant poveikį faktiniam vertinimui, ragina siekiant Komisiją pateikti Parlamentui ir Tarybai 2–4 puslapių santraukas su visu poveikio vertinimu, įskaitant (jei reikia) paaiškinimą priežasčių, dėl kurių toks poveikio vertinimas nebuvo atlikta;
32. mano, kad Komisija vykdydama poveikio vertinimus taip pat turėtų konsultuotis su valstybėmis narėmis, nes jos vėliau turi perkelti direktyvas į nacionalinę teisę ir nacionalinių administracijų atstovai paprastai geriau žino, kokį praktinį poveikį turės teisės aktai;
33. pabrėžia, kad sumanus reguliavimas, paremtas visapusišku ir objektyviu poveikio vertinimu, ir toliau yra Europos institucijų bendra atsakomybė, todėl Komisija taip pat turi atsižvelgti į Europos Parlamento, Regionų komiteto, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir valstybių narių atsiliepimus;

34. nurodo, kad prieš galutinai patvirtinant poveikio vertinimą visada turėtų būti atliekamas išorinis laikinų rezultatų patikrinimas; atsižvelgdamas į tai ragina parengti viešai prieinamą pranešimą apie kontrolę;
35. atkreipia dėmesį į Europos Audito Rūmų kritiką, kad Komisija kai kuriais atvejais imasi teisėkūros iniciatyvos, nors poveikio vertinimo procesas nėra užbaigtas; taip atsižvelgia į kritiką, kad ne visiems politiniams sprendimams gali būti skiriama tiek pat dėmesio; pabrėžia, kad atliekant poveikio vertinimo procedūrą reikia atsižvelgti į visus politinius sprendimus;
36. ragina užtikrinti didesnę skaidrumą paskelbiant išsamų visų ekspertų ir kitų subjektų, kurie dalyvavo poveikio vertinimo procese, sąrašą, taip pat jų interesų deklaracijas;
37. atsižvelgdamas į viešas konsultacijas ragina, kad suinteresuotųjų šalių grupės būtų laiku informuojamos apie planuojamą konsultaciją; be to, ragina, kad suinteresuotųjų šalių grupės vykdant viešas konsultacijas taip pat turėtų galimybę laiku pateikti pastabas apie poveikio vertinimą prieš paskelbiant atitinkamą Komisijos pasiūlymą;
38. ragina, kad Komisijos naudojami duomenys būtų patikimi ir palygintini;
39. ragina Komisiją atliekant poveikio vertinimą nuolat patikrinti teisės aktų pasiūlymų administracinę naštą ir visada aiškiai nurodyti, kurias iš patikrintų galimybių pasirinkus labiausiai mažinama administracinė našta arba atsiranda mažiausiai naujos biurokratijos;
40. atkreipia dėmesį į tai, nenaudinga poveikio vertinimo rezultatus pateikti kartu su pasiūlymu dėl teisės akto, nes sukuriamas įspūdis, kad pagrindinis poveikio vertinimo tikslas visų pirma yra Komisijos pasiūlymo pateisinimas; taigi prieš pradėdant tarnybų konsultacijas rekomenduoja iš anksto skelbti kiekvieno teisėkūros etapo dokumentus, įskaitant galutinį Poveikio vertinimo valdybos poveikio vertinimą, patvirtintą Komisijos;
41. siūlo visus Komisijos atliktus poveikio vertinimus skelbti specialiame Komisijos leidinyje tam skirtoje interneto svetainėje, kad visuomenė lengvai galėtų juos rasti ir jais remtis;
42. ragina Komisiją atlikti priimtų teisės aktų ex post vertinimą; tačiau pakartoja, kad ex post vertinimas jokiu būdu negali pakeisti Komisijos pareigos stebėti, kaip valstybės narės taiko Sąjungos teisę;
43. ragina Komisiją pateikti išsamią nuomonę dėl Parlamento atliktų poveikio vertinimų;

Gerinimo potencialas Europos Parlamento lygmeniu

44. ragina savo komitetus nuosekliau naudoti esamas Parlamento poveikio vertinimo priemones; primena, kad egzistuoja speciali biudžeto eilutė, skirta poveikio vertinimo vykdymui; mano kad ypač reikėtų pasinaudoti parlamentiniu poveikio vertinimu, kai pateikiami svarbūs pradinio pasiūlymo pakeitimai;
45. be to, primena, kad poveikio vertinimas nebūtinai turi būti atliekamas vykdant ilgą tyrimą, bet gali būti vykdomas taip pat trumpalaikių tyrimų, praktinių seminarų ir ekspertų klausymų pavidalu;
46. mano, kad Parlamentas į savo teisėkūros rezoliucijas turėti nuolat įtraukti citatą, kuria

paminimas dėmesys visiems su atitinkamu teisės susijusiose srityse ES institucijų atliktiems poveikio vertinimams;

47. nurodo, jog jau dabar Parlamentas ir jo komitetai gali pasinaudoti mechanizmais, kad patikrintų Komisijos poveikio vertinimą; mano, kad, jeigu Komisija atitinkamiems komitetams pristatytų poveikio vertinimą, tai labai palengvintų Parlamento priežiūrą; pažymi, kad ši priežiūra gali būti atliekama kitomis formomis, įskaitant papildomus poveikio vertinimus, išsamesnes analizes, išorės ekspertų Komisijos poveikio vertinimų tikrinimus ir organizuojant specialius posėdžius su nepriklausomais ekspertais; pažymi, kad atsižvelgiant į tai turėtų būti nuosekliai plėtojamas Parlamento Teminių paslaugų skyrių darbas;
48. pabrėžia, kad Parlamento poveikio vertinimai gali būti vertinami kaip korekciniai Komisijos poveikio vertinimo atžvilgiu;
49. ragina sistemingai ir kuo anksčiau apsvarstyti Komisijos poveikio vertinimus Parlamento ir ypač komitetų lygmeniu;
50. pažymi, kad sprendimas dėl Parlamento poveikio vertinimo turi būti priimtas atsakingame komitete dalyvaujant pranešėjui; ragina pakeisti Darbo tvarkos taisykles įtraukiant nuostatą, kad poveikio vertinimą galėtų pavesti atlikti tik ketvirtadalis komiteto narių;
51. ragina visus Parlamento komitetus, prieš pradėdant svarstyti pasiūlymą dėl teisės akto, vesti išsamias diskusijas su Komisija poveikio vertinimo klausimu;
52. pabrėžia, kad poveikio vertinimai svarbūs taip pat parlamentinio teisės aktų priėmimo proceso metu; ragina Parlamentą pateikiant pasiūlymus dėl esminių pakeitimų kiekviename teisės aktų priėmimo proceso etape patikrinti, ar galima atlikti poveikio vertinimą; pažymi, kad tai neturi skatinti ilgo delsimo;
53. taip pat ragina, kad individualūs Parlamento nariai, norėdami gauti atitinkamą informaciją ar statistiką, susijusią su jų parlamentine veikla, galėtų užsakyti nedidelius tyrimus ir siūlo, kad šiuos tyrimus atliktų Parlamento biblioteka, papildant jos dabartines funkcijas;
54. todėl ragina Europos Parlamentą savo bibliotekos planus sudarant galimybę EP nariams teikti šią paslaugą; pabrėžia, kad visi planai turėtų būti paremti parlamentų bibliotekų, įskaitant valtybių narių parlamentų bibliotekas, gerąja patirtimi ir turėtų būti vykdomi pagal griežtas taisykles visiškai bendradarbiaujant su komitetais, atliekančiais tyrimų funkciją;

Savarankiškos Europos Parlamento poveikio vertinimo struktūros sukūrimas ir perspektyvos ateičiai

55. pabrėžia reikšmę, kurią vieningas poveikio vertinimo mechanizmas turėtų Parlamento politikos formavimo kokybei ir nuoseklumui;
56. todėl ragina Europos Parlamente sukurti integruotą poveikio vertinimo procesą; atsižvelgdamas į tai siūlo remiantis bendra sistematika ir metodika sukurti bendrą poveikio vertinimo procedūrą, kuria naudotųsi visi komitetai;

57. primygtinai ragina, kad tai turėtų vykti prižiūrint savarankiškai struktūrai, kuri naudotųsi Parlamento ištekliais, pvz. įtraukiant biblioteką ir politikos departamentus bei išorės ekspertus, pvz. deleguotus nacionalinių poveikio vertinimo struktūrų tarnautojus, vadovaujantis ad hoc pagrindu atskiriems poveikio vertinimams, o ši struktūra būtų atsakinga Europos Parlamentui per priežiūros valdybą, susidedančią iš EP narių;
58. ragina, kad šiam tikslui būtų sukurta būtina administracinė infrastruktūra užtikrinant, kad ji neturėtų jokio poveikio biudžetui, pasinaudojant išoriniais ištekliais;
59. pabrėžia, kad ilgos trukmės laikotarpiu reikėtų apsvarstyti bendro Europos institucijų poveikio vertinimo pagrindo perspektyvą; primena, kad jau 2003 m. gruodžio 16 d. tarpinstituciniame susitarime ir 2005 m. lapkričio mėnesio bendrame institucijų poveikio vertinimo pagrinde buvo raginama sukurti bendrą Europos institucijų poveikio vertinimo metodiką;
60. apgailestauja, kad šiuo metu Europos Komisija priešinasi bendro Europos institucijų poveikio vertinimo pagrindo idėjai;
61. nurodo, kad Taryba iki šiol retai naudojosi poveikio vertinimo priemone; todėl ragina Tarybą taip pat intensyviau naudoti poveikio vertinimą, laikantis aukščiau paminėto bendro institucijų poveikio vertinimo pagrindo, siekiant pagerinti savo įnašą į ES teisės aktų leidybą, kokybę; pabrėžia, kad sumanus reguliavimas, paremtas visapusišku ir objektyviu poveikio vertinimu, ir toliau yra bendra ES institucijų ir valstybių narių atsakomybė;

o

o o

62. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.